

kan løses ved Lovbestemmelser; jeg skønner i alt Fald ikke rettere.

Det ærede Medlem var ikke fornøjet med Lovforslagets § 10, Havneraadets Udvikelse med Medlemmer af Rigsdagen. Han siger, at Havneraadet er afmægtigt, det har ingen Autoritet; naar Indenrigsministeren engang har faaet en Betænkning afgivet af Havneraadet, kommer han og spørger Havneraadet endnu engang og beder det om paany at tage Sagen under Overvejelse. Saa er Ministeren saa heldig undertiden at faa et andet Svar af Raadet — et Mindretal, som jeg nu ikke skal nævne, undtaget. Jeg synes ikke, at det er et ganske rigtigt Skøn af det ærede Medlem. Det er meget selvstændige Mænd, der sidde i Havneraadet, og det er ikke ganske rigtigt af det ærede Medlem at sige, at de Herrer lade sig trykke af Indenrigsministeren. Jeg tror ikke, at det er Tilfældet med nogen af de Herrer; men det kan jo være, at naar en Sag forelægges anden Gang med bedre Argumenter og stærkere Belyst, saa kan Raadet komme til et andet Resultat. Jeg er jo paa dette Lovforslag paa adskillige Punkter kommen til et andet Resultat end tidligere, og jeg regner mig det ikke til Skam, at jeg lader mig overbevise af Grunde; det bør man helst gøre. Saa siger det ærede Medlem, at Havneraadet er ikke blevet spurgt i Anledning af den af Folketinget afgivne Udvalgsbetænkning. Jeg skal dertil sige, at det er blevet spurgt i Anledning af Lovforslagets Fremlæggelse, og jeg kan godt sige, at naar det er kommet noget sent frem, er det, fordi Havneraadet forlangte eller mente at maatte have en rundelig Tid til at afgive sin Betænkning; men det er ganske vist ikke blevet spurgt i Anledning af de stillede Vædringsforslag. I Sjør, da Sagen laa i Landstinget, og da det ærede Medlem var med til at foreslaa meget betydelige Vædringer, talte det ærede Medlem ikke om, at Havneraadet skulde spørges om disse. Naar Havneraadet ikke er blevet spurgt om Vædringerne, maa jeg sige det ærede Medlem, at det er, fordi jeg ikke har fundet mig berettiget til at spørge det om Vædringerne. Hvis Havneraadet i Anledning af, hvad der kommer offentlig frem, benytter sin Ret efter Loven af 1858 til at drage et eller andet frem, saa er det en anden Sag, men naar jeg staar i Forhand-

ling med Rigsdagen om et Lovforslag, maa jeg være stillet frit i denne Forhandling, og det Ting, med hvilket jeg forhandler, kan forlange, at jeg skal stille mig frit og selvstændig og ikke lade mig binde af et udenfor staaende Raad. Der kan naturligvis komme Vædringer, der kunne fremkalde saa stor Tvivl hos mig, at jeg maatte tage Anstand og sige: det maa jeg først forhandle med andre om — det kunde tænkes. Med Embedsmændene kan jeg konferere om Sagen, thi hvad de end sige eller ikke sige, har jeg Ret til at gaa imod dem; men det ærede Medlem forlanger jo, at jeg skal tage Havneraadets Erklæringer til Følge, og det har jeg ogsaa næsten al Tid gjort — det er vist kun undtagelsesvis, at det ikke er sket — men naar jeg er i Forhandling med Rigsdagen, vilde jeg ikke finde det rigtigt overfor Rigsdagen — mig kunde det være det samme — at henvende mig til Havneraadet. Naar jeg forhandler med Rigsdagen, har jeg den Forpligtelse at holde mig en ganske sikker Stilling med den kongelige Regering, med mine Kolleger, med Hs. Majestæt, men for øvrigt maa jeg staa frit ved en Forhandling med Rigsdagen og kan ikke under den lade mig binde af et Raad, der sidder et andet Sted. Det maa det ærede Medlem vide, da han er Medlem af Rigsdagen; men naar det er nødvendigt at sige ham det, skal jeg ikke sty at udtale det, thi det er virkelig saaledes, og saaledes maa det være; efter min Mening, i det mindste, kan det ikke være anderledes. Jeg veed ikke, hvad Landstinget vilde sige, naar det krævede Vædringer i, hvad Folketinget havde vedtaget, og jeg da vilde svare Dem: jeg kan ikke modtage dem paa Grund af Udtalelser fra anden Side. — Det ærede Medlem var misfornøjet med, at man er kommen til saa store Dybder, og at man har forlangt saa stor en Jundering. Derom kan der være Tvivl, men der er Havne i Europa med en større Dybde end i Kjøbenhavns Havn. I Kronløbet, som fører til Frihavnen, er der 26 Fods Dybde, og man kan ikke vide, hvorledes Forholdene ville stille sig i Fremtiden. De Ofre, der i saa Henseende kræves, har jeg ikke haft Betænkning ved at gaa ind paa.

Det ærede Medlem og det ærede Medlem fra 9de Kredts (Stilling) have udtalt sig særlig om § 12 og været misfornøjede